

de enorme Priser, der gives f. Eks. for Hingste, der ere præmierede ved Landmandsforsamlingen, betyder det i Virkeligheden meget mere, end selve Præmien andrager. Det er i Virkeligheden en lille Formue for en saadan Mand at være saa heldig ved en Landmandsforsamling som denne. Derfor synes jeg, det ikke var mere end rimeligt, om disse Folk, som have saa stor Fordel af Landmandsforsamlingen, ogsaa bidrog noget til at dække det store Tab, her er Tale om. Jeg kan ikke tænke mig, at hele den Underbalance af 70,000 Kr., som jeg havde tænkt mig skulde dækkes ad privat Vej, vilde blive væltet over paa Komiteen. Jeg havde tænkt mig, at Svineslagterierne vilde have følt det som en Æressag at bidrage deres dertil, men der staar i ethvert Tilfælde ikke mere end 100 Kr. opført paa Regnskabet som deres Bidrag. Dog selv om de ogsaa, som den ærede Ordfører vil hævde, have bidraget hen imod 1,000 Kr., synes jeg, det er et meget lille Bidrag, for vore Svineslagterier ere dog vel Danmarks næststørste Forretning. Det er derfor ikke noget Bidrag, der er værd at tale om. Hvis de ville give noget, synes jeg ikke, de kunne være bekendt at give et Bidrag paa 100 Kr.; saa maatte de hellere have ladet være med at yde noget. Og naar de danske Mejerier ikke yde mere end 3,800 Kr., er det virkelig ogsaa et overordentlig fattigt og lille Bidrag, og jeg kan ikke tænke mig, at saadanne store Foreninger som vore Svineslagterier og Mejerier ville lade disse Mænd i Stikken. De ville naturligvis forlange at se Regnskaberne nøje efter i Enkelthederne og se, hvordan de have forvaltet Pengene — om de ere forvaltede godt, det tør jeg ikke udtale mig om, da vi kun have haft de enkelte Summer, men ikke de enkelte Poster paa Regnskaberne opgivne for os; Bilag og den Slags Ting have vi ikke set noget til.

Ministeren for offentlige Arbejder var meget vel tilfreds med den afholdte Landmandsforsamling, og Landbrugsministeren er lige saa glad; begge ville de gerne have, at Staten skal betale de 110,000 Kr. Jeg forstaar saa godt denne Ministeriets Glæde ved Landmandsforsamlingen, thi dertil knytter sig vist Ministeriets allerglædeligste

og bedste Minder ligesom til den Fæst, der blev holdt derovre. Saa vidt mig bekendt, er det første Gang, Ministeriet er blevet rost, den Gang Ministrene tronede for Bordenden omkring Kronprinsen, og hele Landets Adel sad bænket rundt omkring. Da man der spiste og drak og var glad og lystig, stod Kronprinsen op og holdt en Tale for Ministeriet og roste det og fortalte, at disse Ministre vare et Lys, der skinnede over hele vort Land, og som ogsaa skinnede i Udlandet og kastede Glans og Ære over Danmark. Jeg forstaar derfor saa godt, at den ærede Minister er glad for denne Fæst; det er vist den eneste Gang, han er bleven rost som Minister, og den Middag vil vist altid være ham en uforglemmelig Dag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 til § 2 af *Landbrugsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1761 ff.), vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 2 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1763 ff.), vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 4—6 til § 2 af *Landbrugsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1763 ff.), vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 7 til § 2 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1763 ff.) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 8—11 til § 6 af *Ministeren for offentlige Arbejder*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1769 ff.), vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 14—15 til § 18 af *Landbrugsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1779 ff.), vedtoges uden Afstemning.